

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2001, þriðjudaginn 11. desember, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Ólafur Haraldsson, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 12/2001**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar M hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 4. október 2001 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 4. október 2001, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 25. október 2001. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu sama dag, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi sóknaraðila, dagsettu sama dag. Óskað var eftir frekari upplýsingum varnaraðila með bréfi til hans, dagsettu 6. nóvember 2001. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 21. nóvember 2001. Voru þau send sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 24. nóvember 2001, og honum gefinn kostur á að koma athugasemdum á framfæri við nefndina. Bárust þær með bréfi sóknaraðila, dagsettu 27. nóvember 2001.

Með opinberri tilkynningu viðskiptaráðuneytisins, dagsettri 27. nóvember 2001, var tilkynnt að viðskiptaráðherra hefði þann sama dag afturkallað starfsleyfi varnaraðila með vísan til 2. tölul. 1. mgr. 60. gr. laga um verðbréfavíðskipti nr. 13, 1996. Í framhaldi af afturkölluninni hafi viðskiptaráðherra lagt fram beiðni til Héraðsdóms Reykjavíkur um opinber skipti á félaginu í samræmi við 2. mgr. 62. gr. laga um verðbréfavíðskipti. Hafi Héraðsdómur Reykjavíkur fallist á þá kröfu og skipað Sigurmar K. Albertsson, hrl., til að annast skiptin.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 9. og 28. október, 6. nóvember og 4. og 11. desember 2001.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili greiddi varnaraðila hinn 21. september 2000 kr. 8.499.000,- að hann taldi vegna kaupa á hlutum í hlutafélaginu H Norður-Ameríku. Gaf varnaraðili út kvittun

til sóknaraðila umræddan dag þar sem m.a. greinir: „Þú keyptir Erl hlbr.H“. Er nafnverð bréfanna sagt 40.000,- að því er virðist bandaríkjadali, sem seld voru á genginu 2,5, þ.e. 100.000,- bandaríkjadali. Gengi bandaríkjadals var umræddan dag 84,99 krónur og greiddi sóknaraðili því kr. 8.499.000,- til varnaraðila eins og fyrr greinir.

Ágreiningur er með aðilum um hvort varnaraðili hafi átt að kaupa umrædd hlutabréf í H í nafni sóknaraðila eða hvort kaupin yrðu hluti af stærri fjárfestingu í nafni varnaraðila ytra, sem síðan yrði sundurliðuð á fjárvörslureikning sóknaraðila og annarra fjárfesta hérlandis.

Sóknaraðili mun hafa kvartað yfir því við varnaraðila að hafa ekki fengið hlutabréf í fyrgreindu félagi í sínar hendur. Með bréfi, dagsettu 24. ágúst 2001, kvaðst hann myndu líta svo að umrædd kaup hefðu aldrei átt sér stað yrðu bréfin ekki afhent innan tveggja vikna. Myndi hann þá krefja varnaraðila um endurgreiðslu fyrmefndra kr. 8.499.000,-. Með bréfi, dagsettu 3. október 2001, fór sóknaraðili fram á endurgreiðslu upphæðarinnar ásamt sanngjörnum vöxtum enda virtist sem varnaraðili hefði aldrei keypt bréf í H fyrir hans hönd. Degi síðar, hinn 4. október 2001, skaut sóknaraðili máli sínu til úrskurðarnefndarinnar.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili kveðst hafa talið sig vera að kaupa hlut í fyrirtækinu H og hafi hann að sögn varnaraðila átt að fá hlutabréf í félaginu afhent. Síðar hafi komið í ljós að aldrei hafi verið keypt hlutabréf í nafni sóknaraðila í umræddu félagi en varnaraðili neiti eftir sem áður að endurgreiða sóknaraðila fyrgreinda fjárhæð, kr. 8.499.000,-.

Sóknaraðili bendir á að hann hafi aldrei gert fjárvörslusamning við varnaraðila sem hefði verið eðlilegt ef varnaraðili hefði átt að geyma bréfin. Sóknaraðili segist ekki hafa getað fylgst með gangi umrædds félags eins og hann hafi ætlað, m.a. með því að mæta á hluthafafundi. Kveður sóknaraðili að varnaraðili hafi eingöngu átt að vera milliliður við kaupin, þ.e. miðlari.

Sóknaraðili kveðst aldrei hafa fengið send nein gögn í tölvupósti frá varnaraðila áður en af viðskiptum aðila varð eins og varnaraðili fullyrði. Hafi honum og aldrei verið tjáð að fjárfestingin yrði að vera í nafni varnaraðila, hvorki símleiðis né bréfleiðis.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili kveðst í september 2000 hafa boðið völdum hópi viðskiptavina sinna að fjárfesta í sameiningu með sjóðnum R í H í nafni varnaraðila. Hafi viðskiptavinum verið send gögn með tölvupósti þar sem skýrt sé tekið fram að um samfjárfestingu sé að ræða með nefndum sjóði þar sem varnaraðila hafi sökum stærðar sinnar í sjóðnum verið gefinn kostur á að fjárfesta í nefndu fyrirtæki. Hafi varnaraðili síðan gefið viðskiptavinum sínum kost á að fjárfesta í fyrirtækinu með því fyrirkomulagi að viðkomandi hlutur yrði í vörslum varnaraðila þar sem varnaraðila byðist eingöngu að fjárfesta með úttnefndum sjóði í H en ekki einstökum viðskiptavinum varnaraðila.

Þá kveður varnaraðili það hafa komið skýrt fram í símtali milli sóknaraðila og starfsmanns varnaraðila að umrædd fjárfesting yrði í nafni varnaraðila gagnvart H en hún yrði síðan sundurliðuð á vörslureikninga viðkomandi viðskiptavina hjá varnaraðila. Væri annað og í hreinni mótsögn við þau gögn sem send hefðu verið frá varnaraðila. Hafi

kaupin verið staðfest með greiðslu og litið svo á að ekki hafi þurft frekari staðfestingu við þar sem bréfin hafi verið seld undir þessum formerkjum.

Varnaraðili kveður sóknaraðila áður hafa gert fjárvörslusamning við varnaraðila. Hafi því verið litið svo á að samþykkt væri að greiðsla vegna kaupa á hlutum í H bættist inn á fjárvörslureikning sóknaraðila, enda hafi sóknaraðili notið ávöxtunar fjárins, eða eftir atvikum tapað því, þó svo að form kaupanna hafi verið með þeim hætti að varnaraðili væri skráður kaupandi í Bandaríkum Norður-Ameríku og kaupin síðan sundurliðuð „á endanlega fjárfesta innan fjárvörslunnar“.

Varnaraðili kveður sóknaraðila nokkru eftir kaupin hafa nefnt að hann vildi vera skráður beint (sic) sem hluthafi í margnefndu félagi. Hafi varnaraðila þótt sjálfsagt að verða við og hafi verið unnið að þeim málum.

V.

Niðurstaða.

Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki starfar samkvæmt samkomulagi Neytendasamtakanna, Sambands íslenskra sparisjóða, Sambands íslenskra viðskiptabanka, Sambands lánastofnana, Samtaka verðbréfafyrirtækja, Fjármálaeftirlitsins og viðskiptaráðuneytisins, dagsettu 8. júní 2000. Þrjú síðastnefndu samtökin hafa nú sameinast í Samtök banka og verðbréfafyrirtækja. Er nefndinni samkvæmt samkomulagi aðila ætlað að fjalla um ágreining milli fjármálafyrirtækja og viðskiptamanna þeirra. Er það markmið samningsaðila að með nefndinni sé viðskiptamönnum auðveldað að koma á framfæri kvörtunum vegna viðskipta við fjármálafyrirtæki og fá leyst úr þeim með skjóttum og ódýrum hætti.

Samkvæmt 3. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki geta viðskiptamenn fjármálafyrirtækja snúið sér til nefndarinnar með kvartanir vegna viðskipta við þau. Tekur nefndin m.a. til meðferðar kvartanir sem varða réttarágreining milli fjármálafyrirtækis og viðskiptamanns enda sé samningssamband milli aðila, sbr. a-lið 2. mgr. 3. gr.

Meðan á meðferð máls þessa stóð hjá nefndinni afturkallaði viðskiptaráðherra starfsleyfi varnaraðila til verðbréfavíðskipta með vísan til 2. tölul. 1. mgr. 60. gr. laga um verðbréfavíðskipti nr. 13, 1996 og hefur skrifstofum félagsins verið lokað. Óskaði ráðherra jafnframt eftir því við Héraðsdóm Reykjavíkur að félagið yrði tekið til opinberra skipta, sbr. 2. mgr. 62. gr. nefndra laga. Hefur Héraðsdómur Reykjavíkur fallist á þá kröfu viðskiptaráðherra og skipað nafngreindan hæstaréttarlögmann til að annast skiptin.

Samkvæmt framansögðu er varnaraðili ekki lengur starfandi og hefur félagið verið tekið til opinberra skipta. Telja verður samkvæmt eðli máls að aðild að úrskurðarnefndinni og valdsvið nefndarinnar sé samkvæmt fyrrgreindu samkomulagi aðila hennar og samþykktum, m.a. um málsmeðferð og réttaráhrif úrskurða nefndarinnar, bundið við starfandi fjármálafyrirtæki. Með því að starfsleyfi varnaraðila hefur verið afturkallað, félagið hefur hætt starfsemi og yfir standa opinber skipti til slita á félaginu lögum samkvæmt, verður að líta svo á að varnaraðili eigi ekki lengur aðild að úrskurðarnefndinni, sbr. 1. mgr. 3. gr. samþykktar fyrir nefndina. Er þar með niður fallið vald úrskurðarnefndarinnar til að fjalla um kvartanir vegna viðskipta við varnaraðila.

Með vísan til framanritaðs verður ekki hjá því komist að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni. Eftir atvikum þykir rétt að málskotsgjald verði endurgreitt sóknaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M á hendur varnaraðila, F er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 11. desember 2001.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Ólafur Haraldsson

Ólöf Embla Einarsdóttir

Sölvi Sölvason